

Genade

Aan jouw vraag om nog iets dieper in te gaan op het onderwerp *genade* zal ik proberen te voldoen.

Hoewel je zelf al aangeeft dat we het ‘om niet ontvangen’, zou je ook kunnen zeggen dat we het onverdiend ontvangen, zonder tegenprestatie, dus een onverdiende gunst, of, zoals het in het boekje ‘Mededelingen voor reizigers’² op blz. 53 staat: Genade is Gods liefde in actie.

Op zich zijn dit natuurlijk allemaal al heenwijzingen naar wat het begrip *genade* inhoudt, nl. dat er in ieder geval *niets van ons* verwacht wordt.

Genade is in het leven van de gelovige de enige kracht, die je in staat stelt in de geest te wandelen. Dat deze kracht ons totale leven kan vernieuwen is slechts weinigen bekend.

Wat wij nodig hebben is een opeenstapeling van kennis (Grieks: *epignosis*) omtrent de werkelijke betekenis die *genade* in Gods handelen heeft voor degenen die tot het Lichaam van Christus behoren.

Iedere gelovige heeft wel gehoord van genade, maar dan meestal met een toevoeging, zo van: natuurlijk is er genade, maar zonder werken heeft het geen waarde, of wel: ‘genade *en* wet’. Dit verduistert echter de echte genade die voortkomt uit Gods liefde voor Zijn gehele schepping.

Hoe meer wij vertrouwd raken met Gods woord, hoe intensiever we de genade kunnen beleven, te meer daar de wet in het leven van de gelovigen een veel grotere rol speelt dan zij zelf denken. (...)

In ieder mens zit het wettische ingebakken, wij zijn er allemaal mee grootgebracht. We kennen dan ook vaak het verschil niet tussen wet en regelgeving.

In de jaren dat ik jongerenwerk heb gedaan, was dit steeds weer opnieuw een punt van discussie.

¹ Uit: Brieven aan Anne (zie **blz. 2** van dit Magazine)

² Zie **Opmerking** onderaan bladzijde **22**.

In het geloofsleven wordt de wet, die aan Mozes gegeven is (de eerste 5 boeken van de bijbel), gezien als de maatstaf van het geloof, waar men aan moet voldoen.

Voor de jongerenweekenden of vakanties worden er regels met elkaar afgesproken, zodat er bijvoorbeeld geen drankmisbruik plaatsvindt, of dat de jongens niet in de meidenhutten gaan zitten of andersom. Wij willen immers geen chaos, maar alles in een goede harmonie laten verlopen. Je zou kunnen zeggen: een soort spelregels.

Het zijn praktische regels, zoals je ze ook thuis in je gezin hebt. Het heeft in wezen niets met de tegenstelling wet en genade van doen.

De wet ligt als het ware als een warme deken om de gelovigen heen. Je kruipt er niet graag onder vandaan; je ligt zo lekker en je doet nog even lekker in, met andere woorden: het is lekker makkelijk. Je hoeft niet zelf te bedenken, wat mag en wat niet mag, of kan en niet kan; het is allemaal voor je klaar gestoomd.

Gelovigen hebben behoefte aan een leidraad. Ze zoeken die bij mensen, ofwel middelaars – zeg maar even de dominee, priester of voorganger.

Het beroerde is echter dat als ze dan iets gaan vragen, ze het aangereikte toch niet gaan doen. **We kennen vaak het verschil niet tussen wet en regelgeving.** Waarom gaan ze dan eigenlijk naar hen toe, als ze toch hun eigen weg willen gaan? Heel simpel. Ze willen gewoon in hun ideeën bevestigd worden.

Genade wordt meestal gezien als gered zijn door het bloed van Christus. Een enkeling ziet het als een extra genade: dat ze gered worden voor de komende toorn. ^{1Thess.1:10 en 5:9}

Genade kan echter een hele grote invloed hebben op ons dagelijks leven, want pas als je genade hebt leren kennen, kan je ook genade schenken.

In 1 Corintiërs 2:12 staat: *‘Wij nu hebben niet de geest van de wereld ontvangen, maar de geest uit God, opdat wij zouden weten, wat ons door God in genade geschonken is.’*

Dit betekent dus, dat de mensen die in de wereld leven en die geest niet hebben, onmogelijk genade kunnen schenken, omdat je genade slechts door Gods geest kunt leren kennen.

Genade schenken is dus uitsluitend voorbehouden aan gelovigen, die door de geest geleerd zijn. ^{vs.13 en 14}

Nu zul je zeggen: hoe komt het dan dat zelfs gelovigen geen genade kunnen schenken? De reden is, dat het woord Gods niet voldoende in hun hart is doorgedrongen. De kennis is er meestal wel, maar met het verstand kan je sjoemelen, net als met het geweten, dat kan je manipuleren.

Wanneer God je bewust heeft gemaakt van genade; als je weet welke genade jou te beurt is gevallen, dan weet je gelijk, dat als je iemand geen genade schenkt, dat je fout zit. Dan ga je bij Hem te rade.

Je gaat *genade leven*, het gaat deel uitmaken van je dagelijkse wandel. Niet omdat het moet, ofwel *verstandelijk*, maar op vrijwillige basis, omdat je het graag wilt; dus *geestelijk*.

‘Wordt echter naar elkaar mild, innerlijk welwillend, elkaar genade schenkend, zoals ook God in Christus jullie genade schenkt.’ ^{Ef.4:32 CV}

Ons voorbeeld is God, Die Zich al met ons verzoend heeft, toen wij nog vijanden waren en Die ons bovendien ook nog gerechtvaardigd heeft door het bloed van Zijn Zoon.

Dit kan in ons leven toch niet anders uitwerken, dan dat wij ons ook met onze vijanden verzoenen, nog voordat *zij* hieraan toe gekomen zijn? Het kan toch niet zo zijn, dat wij een ruzie overeind houden, of mogelijk zelfs koesteren door er met anderen over te praten?

Als dit nog een rol speelt in ons leven, dan betekent dit, dat wij niets begrepen hebben van de genade die God ons geschonken heeft. Het bloed van Zijn Zoon heeft dan, wat dit betreft, voor niets gevloeid. De ons geschonken verzoening door de dood van Zijn Zoon heeft dan geen enkele functie.

Het heeft te maken met wat er in Filippenzen 3:18 staat: *‘Want velen wandelen, ik heb het u dikwijls van hen gezegd, maar nu zeg ik het ook wenende, als vijanden van het kruis van Christus.’*

Een vijand zijn van het kruis van Christus slaat in deze tekst niet op ongelovigen, maar juist op gelovigen, die niet op vrijwillige basis, zoals de Zoon deed, hun door God gegeven *kruis* willen dragen.

Ze willen wel zelf wederzijds met God verzoend zijn en als gerechtvaardigden gezien worden – en dat zijn ze natuurlijk ook – maar dit niet in hun onderlinge verhoudingen met mensen in praktijk brengen. Deze vorm van genade schenken en verzoend zijn heeft met *lijden* te maken. Het gaat altijd van jou uit, die als eerste de handreiking doet aan de ander.

Het mooie van dit lijden is, dat dát nu juist genade is bij God. *‘Want aan u is de genade geschonken, voor Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden.’* ^{Fil.1:29}

Gek hè, dat ik deze vorm van lijden zelfs mooi kan noemen.

Kijk, in Romeinen 3:23-25 staat dat *allen* hebben gezondigd en de heerlijkheid Gods derven, maar ook dat zij om niet gerechtvaardigd worden in Zijn genade, door de vrijkoping in Christus Jezus.

De vrijkoping (betaald met bloed) geldt voor *allen*, geen mens uitgezonderd. Dat is dus al een enorme genade dat het voor al Gods vijanden van kracht is.

Voor ons gaat het veel en veel verder, want wij kennen deze genade nu al en daar geldt heel wat anders voor, namelijk: Zo is er dan voor ons van nu af aan geen veroordeling meer, omdat wij in Christus Jezus zijn. ^{Rom.8:1}

Als je dit tot je laat doordringen, dan kan het toch niet anders uitwerken dan dat wij ook andere mensen niet veroordelen. Wij zijn toch zelf door Zijn genade vrijgekocht en worden niet meer veroordeeld?!

Romeinen 8:1 zou dus een enorme impuls kunnen geven aan onze dagelijkse levenswandel.

Het hoeft niet, *het mag!*

Om je er een indruk van te geven, hoe groot het verschil is tussen genade in de evangeliën en genade in de brieven van Paulus geef ik je het aantallen keren door dat het woord ‘genade’ erin voorkomt:

In de evangeliën 12 maal, waarbij het 3 maal is vertaald met: ‘wat hebt gij vóór’ ^{Luc.6:32-34} en nog 1 maal met ‘danken’ ^{Luc.17:9}

In de brieven van Paulus komt ‘genade’ echter 108 maal voor en dan ook nog in een volkomen andere betekenis.

De Joden zijn en blijven gebonden aan de wet en pas als de wet in hun hart geschreven zal worden, zullen zij daaraan ook kunnen voldoen.

In Jeremia 31:33 staat dat het woord des Heren als volgt luidt: *'Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven.'* En in vers 34: *'... want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken.'*

**Ons voorbeeld is God,
Die Zich al met ons verzoend heeft,
toen wij nog vijanden waren.**

Er is geen sprake van de genade, zoals wij die nu al hebben leren kennen, want ons

wordt niet vergeven, maar wij *hebben* de vergeving der zonden. ^{Kol.1:14}
Bovendien hebben wij niets meer te maken met ongerechtigheid die vergeven moet worden, want in die zin zijn wij al gerechtvaardigd door het bloed van de Zoon van God.

Trouwens Gods geest heeft woning *in* ons gemaakt ^{Rom.8:11}, terwijl wij ook nog eens verzegeld zijn met de geest der belofte, de heilige, toen wij tot geloof kwamen. ^{Ef.1:13}

Omdat Paulus zelf onder de wet gebukt ging, voordat hij het evangelie van genade had leren kennen, laat hij op veel plaatsen zien dat de gelovigen toch weer met de wet aan de gang gingen.

Genade echter verdraagt geen wet noch werken; het staat er lijnrecht tegenover! Laten wij maar eens een paar plaatsen opzoeken.

Romeinen 4: 4 en 5

'Nu wordt hem die werkt, het loon niet toegerekend in overeenstemming met genade, maar in overeenstemming met schuld.'
^{Rom.4:4-5}

Denk nu niet dat wij heel goed omgaan met genade, want diep in iedere gelovige zit toch nog onze opvoeding, die erop was gebaseerd, dat je eerst iets moest doen voordat je een beloning kreeg.

Wat God doet, genade/beloning schenken waar je totaal niets voor hoeft te doen, is tegen onze natuur!

Iedereen wil het verdienen of op zijn minst iets terugdoen, wat menselijk gezien natuurlijk niet verkeerd is. Maar Hij wil nu juist ons, die de genade hebben leren kennen, als instrument gebruiken.

Wij kunnen dus niet *voor Hem* werken, maar Hij gaat juist *door ons* heen werken.

Vaak denken wij dat God ons helemaal niet als instrument gebruikt en wij zitten er eigenlijk een beetje op te wachten, zo van: komt er nog wat van?

Dit komt, omdat wij uit zijn op resultaat, of toch ook wel een beetje op een beloning, omdat wij nu gelovig geworden zijn.

Wij willen iets zien! Echter zonder dat wij het in de gaten hebben, gebruikt God ons wel degelijk; in het bijzonder ook voor de hemelingen, want wij zijn een theater (NBG: schouwspel) geworden voor de wereld, de boodschappers (engelen) en de mensen. ^{1Cor.4:9}

Geloof wordt echter gerekend tot gerechtigheid en dat is genade.

Ruud

(Wordt vervolgd)

**Wij nu hebben niet de geest der wereld ontvangen,
maar de geest uit God,
opdat wij zouden weten,
wat ons door God in genade geschonken is.**

1 Corinthiërs 2:12